

have Disposition over et saadant Beløb mere end, hvad vi tidligere havde Disposition over.

Jeg skal endnu blot gøre opmærksom paa nogle Enkeltheder i det forelagte Finantslovsforslag, Enkeltheder, som maaske kunne tage sig noget ubetydelige ud, efter at jeg har omtalt de meget store Tal med Hensyn til Hovedresultaterne. Jeg har allerede tidligere bemærket, at der er Indtægtsforsøgelse over hele Linien. Vel er den størst for de indirekte Afgifters Vedkommende, men der maa dog paaregnes nogen Indtægtsforsøgelse paa de andre Indtægtsparagrafer i Finantsloven. Under § 2, Domenevesenet, har der, sammenlignet med Finantsloven for indeværende Aar, maattet paaregnes en Indtægtsforsøgelse af 347,000 Kr., hvoraf rigtig nok den større Del, nemlig 240,000 Kr., hidrører fra en Forudbetaling paa Forpagtningen af Distrikterierne i Limfjorden. Under § 3, Statsaktiverne, er der ligeledes paaregnet en Merindtægt, som væsentligst hidrører fra, at Udbyttet af Statsbanernes Drift er paaregnet at indkomme med et Beløb af omtrent 374,000 Kr. mere end i forrige Finantsaar. Endog under § 4, de direkte Skatter, finde vi en Forsøgelse. Dette hidrører vel for en Del fra, at der kommer 246,000 Kr. mindre til Afdrag til Nationalbanken end tidligere, men paa Bygningsskatten under de direkte Skatter er der dog en reel Indtægtsforsøgelse af omtrent 100,000 Kr. Jeg har allerede nævnt den meget betydelige Fremgang paa de indirekte Afgifter, idet saavel Told- og Brænderskatten som samtlige andre Poster under § 5 have maattet paaregnes at indkomme med et større Beløb end tidligere, et Beløb, som for Stempelintraderne og Arveafgiften udgjør omtrent 350,000 Kr. og for Sportler to Hundrede og nogle og Tredive Tusinde Kroner mere end for 1875—76. Jeg holder mig forvisset om, at det vil være en Tilfredsstillelse for ærede Medlemmer, lige saa vel som for mig, ved en nærmere Undersøgelse at komme til det Resultat, at imedens den virkelige Toldindtægt i de sidste 5 Aar er stegen med over 30 pCt., er samtidig Indtægten af Brændrierne kun stegen med omtr. 10 pCt., hvilket forekommer mig at være et meget glædeligt Tegns.

Blandt de andre Indtægtsforsøgelser skal jeg endnu kun nævne en enkelt, ikke paa Grund af dens store Betydning, men fordi jeg kunde ønske dertil at knytte endnu en almindelig Bemærkning; det er Forsøgelsen af Indtægten under § 9, idet der her maa paaregnes en forøget Indtægt for Kassebeholdningen af 100,000 Kr. Det var denne lille Forsøgelse, som jeg gjerne vilde benytte til med det Samme at meddele Folkethinget, at Kassebeholdningen — det vil sige den effektive Kassebeholdning — som ved Afslutningen af Regnskabsaaaret den 1ste April 1875 udgjorde et Beløb af 21,889,000 Kr., i dette Dieblis endda er et ikke ubetydeligt Beløb større; den er nemlig nu c. 24 Mill. Kr., hvoraf 16½ Mill. Kr. ere

anbragte rentebærende. Dette er en overmaade tilfredsstillende Kassebeholdning, en Kassebeholdning, som efter min Formening ikke alene er fuldstændig tilstrækkelig til at sætte Finantsministeren istand til at holde Maskineriet gaaende uden nogen Afbrydelse, men som tillige meget godt kan udfylde den Rolle, som ellers pleier at tillægges en Reservefond, saaledes at jeg anser Reservefondens Midler for nu at staa til Disposition til andre Formaal, for saa vidt man maatte ønske at give dem en saadan Anvendelse. Reservefondens Størrelse har selvfølgelig været jevnt aftagende, idet man jevnt hen har forteret de pligtige Afdrag paa de Tilgodehavender, som have været opførte under Reservefonden, navnlig paa Drefundstoldens Konto. Reservefonden vil efter min Beregning ved Slutningen af det kommende Finantsaar, altsaa den 1ste April 1877, udgjøre endnu omtrent 36½ Million Kr., og naar derfra trækkes det sidste Afdrag paa Drefundsfonden, som jeg før nævnte, nemlig et Beløb af omtrent 1,300,000 Kr., vil det endelige Beløb af Reservefonden, efter at dette Afdrag har fundet Sted, være sunket ned til lidt over 35 Millioner Kr. Det er disse 35 Millioner Kr., som efter min Mening staa til Disposition, idet Kassebeholdningens Størrelse tillader Finantsministeren at undvære en Reservefond til det Brug, man ellers har tænkt sig gjort af en saadan. For Fuldtændigheds Skyld skal jeg endnu kun nævne, at vi under en anden Benaevnelse, men som Noget, der virkelig ogsaa er Reservefond, eie en Formue af over 20 Millioner Kr., hvilke ganske vist ikke staa til vor Disposition, naar somhelst vi forlange det, — i det Mindste langtsaa for hele Beløbets Vedkommende — idet jo en stor Del er bunden; men at i det Mindste den Del, der er rentebærende, er et virkelig Aktio, en virkelig Formuesagenstand, derom kan der neppe reises Tvivl. — Ved Siden af denne Opgjørelse af Formuen ønsker jeg tillige at gøre opmærksom paa, hvorledes det forholder sig med vore Passiva. Ved Udløbet af Finantsaaaret 1876—77 vil vor Statsgjæld udgjøre et Beløb af omtrent 176 Millioner Kr. Den udgjorde d. 1. April 1875 efter det foreliggende Statsregnskab 185,835,622 Kr., hvortil imidlertid endnu maa lægges omtrent 1,300,000 Kr., som endnu den Gang var Nationalbankens Tilgodehavende hos Statskassen; den udgjorde altsaa ialt et Beløb af 187 Millioner Kr., der i Løbet af Aarene 1876 og 1877 vil være nedbragt til 176 Millioner Kr.

Jeg skal nu vende mig til Udgiftsparagraferne, som imidlertid kun frembyde forholdsvis liden Interesse. De Paragrafer, som indeholde de ordinære Statsudgifter, vise tillige, at de paaregnede Udgiftsbeløb komme de tidligere under samme Paragrafer bevilgede Beløb saa nær, at jeg ikke tror, at det kunde interessere Noget at høre en Redejørelse for de forholdsvis ubetydelige Uoverensstemmelser, som ere der. Der er jo egentlig